

♥ വല്ലിപ്പ് ♥

കോട്ടപ്പറമ്പിലെ, പള്ളിയിൽനിന്ന്..
സുഖപ്പെടാതെ വല്ലിപ്പ് ഉണ്ടും..
മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരുടെ ബാക്ക് ആയിരുന്നു,
വല്ലിപ്പാകൾ അലാറം...

പിന്ന പള്ളിയിലേക്ക് പോകാനുള്ള..
ഭരുക്കൊമായി...

വല്ലിപ്പയുടെ വടി, കോൺപ്രിക്ലിൽ തട്ടുന്ന..
ശമ്പും കേട്ടിട്ടാണോ...! എന്നറിയില്ല,
വല്ലിമയും ഉണ്ടും.

സുഖപ്പെടി നിസ്കാരവും..
ഓത്തും കഴിഞ്ഞ്,
നിസ്കാരപ്പായ മടക്കിയാൽ...
അടുക്കളെ ഉണ്ടും.

ചായ ചെന്നും.. പത്തിരി ചട്ടിയും..
ഉറക്കച്ചുവട്ടാടെ വല്ലിമയോടൊപ്പം കൂടും.

ഉമരത്തെ കുറിഞ്ഞി പുച്ച്...
ഒളിക്കണ്ണിട്ട് വല്ലിമയെ നോക്കും.
പിന്ന, കോഴികൾ ഉണ്ടും,
വല്ലിമയോടൊപ്പം,
വീട് ഓനായിണ്ടും..
പ്രഭാതം വെള്ള കീറിയാൽ,
വല്ലിപ്പ് തൊടിയിലാകെ നടക്കും..

ചക്ക.. മാങ്ങ.. തേങ്ങ..

സീസണുകൾ വല്ലിപ്പാക്ക്,

സന്ദേഹങ്ങളുടേതാണ്.

എല്ലാം സമൃദ്ധമായിരുന്നു അന്ന്.

മേലെ കണ്ടത്, മാവഴം വീഴുന്നത്

വരാന്തയിലെ ക്രൈസ്തവിൽ ഇരുന്നാൽ പോലും അറിയും.

തേങ്ങൾ പേരക്കുടിക്കേണ്ട് അതെടുത്തു വരാൻ പറയും.

പ്രകിമാവ് പുത്രാൽ..

അതിനെ കൃത്യമായി വിലയിരുത്തും..

എല്ലാം മാവിന് ചുവട്ടിലും നടക്കും..

തേങ്ങുകളെ തൊട്ട് തലേടും..

അതിനോടൊപ്പം ഒരു പ്രത്യേക ആത്മബന്ധമായിരുന്നു.

വല്ലിപ്പയെ കാണാതിരുന്നിട്ടാവാം,

പിനീം മാവുകൾ പുക്കാതിരുന്നത്.

തേങ്ങുകൾ കായ്ക്കാൻ മറന്നത്.

വല്ലിപ്പ എന്നേക്കുമായി യാത്രയായത്,

അറിഞ്ഞിട്ടിട്ടാവണം,

പിനീം തൊടിയിലെ ഫലവ്യക്ഷങ്ങൾ,

പ്രത്യും പാഴ് മരങ്ങളായത്.

ഇന്നേക്ക് പതിമുന്ന് വർഷം...

വല്ലിപ്പാ... നിങ്ങളെ ഓർക്കാത്ത, ദിവസങ്ങളിലു.

രംഗീദ്. ഇ എം.